

& βλέπυ με τα νερα — καθαρυα,
αλλος λαμπι ουρανος, & αλλα κλοναρια.

* Οί αριθμοί παραπέμπουν στην Πανομοιότητα τοῦ Α. Πολίτη.

ΟΙ ΛΑΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Ἐνούμα Ἑλις (δ') Α' 103 - 27

Μὲ τὸ φωτοστέφανο δέκα θεῶν, ἦταν δυνατὸς στὸ ἔπακρο,
καθὼς οἱ τρομερές τους λάμπεις ἦταν σωρωμένες πάνω του.
Ὁ Ἄνὸς ἐβγαλε καὶ γέννησε τὸν τετραπλὸ ἄνεμο
κι ἐμπιστεύτηκε στὴ δύναμή του τὸν ἀρχηγὸ τοῦ πλήθους ὄλου.
Ἐπλάσε (...), τοποθέτησε τὸν ἀνεμοστρόβιλο,
δημιούργησε ρέματα γιὰ νὰ ταραῖξει τὴν Τιαιμάτ.
Οἱ θεοί, χωρὶς ἀνάπαυση βασανίζονται μὲς στὴ θύελλα.
Οἱ καρδιές τους σχεδίασαν κακό,
στὴν Τιαιμάτ, τὴ μητέρα τους, εἶπαν:
«Ὅταν σφάξαν τὸν Ἀπσοῦ, τὸ σύζυγό σου,
δὲν τοῦ παραστήθηκες, ἀλλὰ ἔμεινες ἡσυχη.
Ὅταν ἔφτιαξε * τὸν τρομερὸ τετραπλὸ ἄνεμο,
τὰ σπλάχνα σου ποτίστηκαν καὶ δὲν ἔχουμε γαλήνη.
Ἄς εἶναι ὁ Ἀπσοῦ ὁ σύζυγός σου, στὴν καρδιά σου
κι ὁ Μουμιού που καταβλήθηκε. Σ' ἄφησαν μόνη!
[....] βημάτιζες ἀναστατωμένη,
[....] χωρὶς διακλοπὴ. Δὲ μᾶς ἀγαπᾷς!
[....] σφιγμένα εἶναι τὰ μάτια σου,
[....] χωρὶς διακοπὴ. Ἄσε μας ν' ἀναπαυτοῦμε!
[....] γιὰ μάχη. Πραγματικὰ τοὺς ἐκδικεῖσαι!
[....] καὶ κάνε (τους) σὰν τὸν ἄνεμο!».
[Ὅταν] ἡ Τιαιμάτ [ἄκουσε] (αὐτά) τὰ λόγια εὐχαριστήθηκε:
«[....] ποῦ μοῦ δώσατε. Ἄς πλάσουμε τέρατα,
[....] καὶ οἱ θεοὶ στὴ μέ[ση....].
[....] ἄς κάνουμε] μάχη κι ἐνάντια στοὺς θεοὺς [....]!

☆ ὁ Ἄνὸς